

4036256 LCLG/M : สาขาวิชา : ภาษาศาสตร์ ; ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์)

: คำเรียกขาน / เต๋จิว / ภาษาศาสตร์เชิงสังคม

ญาคณัฒ์ชัญ หวังเสด : การใช้คำเรียกขานของคนจีนเต๋จิวในกรุงเทพมหานคร (THE USE OF ADDRESSING TERMS BY CHAOZHOU PEOPLE IN BANGKOK) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ดร. ภัททิยา ยิมเรวัต, ศ.ดร. สมทรง บุญพัฒน์, ผศ. สุกุมาวดี จำหิรัญ. 157 หน้า.

ISBN 974-04-2434-1

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษารูปแบบการใช้คำเรียกขานของคนเต๋จิวในเขตกรุงเทพมหานคร พิจารณาจากปัจจัย 2 ประการ คือ อายุและเพศของผู้ฟัง ข้อมูลที่ใช้ศึกษาได้มาจากแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยอัตราส่วนร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า ชนิดของคำที่นำมาใช้เป็นคำเรียกขานมี 2 ชนิด คือ คำสรรพนามและคำนาม รูปแบบคำเรียกขานมี 12 รูป ประกอบด้วย 1 ส่วนคือ ส่วนที่ต้องมี ส่วนที่ต้องมีอาจเป็นส่วนประกอบหนึ่งตามลำพังหรือรวมกับส่วนประกอบอื่นและเรียงตามลำดับดังนี้ คำสรรพนาม/คำนำหน้า คำแสดงลำดับที่ คำเรียกญาติ อาชีพ/ตำแหน่ง ชื่อ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบโดยแยกเป็นการใช้คำเรียกขานที่เป็นภาษาเต๋จิวและภาษาไทย พบว่าในการเรียกญาติ คนเต๋จิวส่วนใหญ่ยังคงใช้คำเรียกที่เป็นภาษาเต๋จิว แต่ในการเรียกบุคคลที่ไม่ใช่ญาติ พบว่ากลุ่มคนที่อายุน้อยใช้คำเรียกขานไทยมากกว่าผู้ที่มีอายุมาก

ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้คำเรียกขานในการเรียกญาติที่สำคัญ คือ รุ่นอายุ อายุและเพศ ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้คำเรียกขานในการเรียกบุคคลทั่วไปที่สำคัญคือ อายุ เพศ สถานภาพและเชื้อชาติ นอกจากนี้ยังพบว่า อาชีพ การศึกษาและภาษาที่ใช้ในบ้านก็เป็นปัจจัยที่ควรคำนึงถึง

ผลจากการศึกษาสรุปได้ว่า การใช้คำเรียกขานของคนเต๋จิวในกรุงเทพมหานครสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของระบบเครือญาติ